

Forfatter: Hardenberg, Anne

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Hardenberg, Anne (1572-01-31)

Citation: Hardenberg, Anne: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Hardenberg, Anne (1572-01-31)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 547. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000199.pdf> (tilgået 05. maj 2025)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

31. Jan. 1572.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Hun længes meget efter Svar paa de mange Breve, hun har tilskrevet Fru Birgitte. Beretter om sin Sammenkomst med Hertuginde Elisabeth af Meklenburg og om, hvad de ved denne Lejlighed have talt om m. m. Udtaler sin Længsel efter Birgitte Gjõe.

Myn aller k. farsøster, den almetteste euiig gud were altiit hus eder mett siin heliig and och naade och beuore eder well fraa allt wntt bode tiill siell och liiff, och hand belønne eder alle beuiist och forskyltt wellgierning och moderliig hiertte, y haffuer altiit hafftt tiill meg och beuiist mett gierning. Myn a. k. farsøster, ieg kand icke fuld skriiffue eder tiill, saa meg aff allt mytt hiertte lenges effter skriiffuelse fraa eder, att ieg kunde wiide, huorlen eder liider, tii ieg haffuer ingen skriiffuelse faaed fraa eder wden dett breff, s. 548y skreff paa Korsør¹. Ieg haffuer skreffued eder iij breffue tiill siiden och forhobes iu tiill gud, att y haffuer faaed dem. Ieg skreff eder ett breff tiill mett eders sølff kande, som ieg feck Erick Ruds² karl, skull anttuorde Pernele Oxse, och ett mett Perneles eget bud, och senne ieg Serabeel³ ett breff, som ieg skreff eder, huorlen leliigheden begaff seg y Odense, der herrene wor der⁴. Ieg senne eder och siiden ij breffue, som hertiiginen aff Mekelborg haffde skreffued meg tiill och begerred aff meg, att ieg wiille møde h. n. y Hønneborg, huiilked ieg gjorde⁵. Der ieg kom der, da s. 549sade h. n. meg, att der borgmeder søn drog fraa Odense, da wor hand rett bedrøffued och klaffued hartt, huorlen hans samuitiighed trøtte hanem, och sade, att hand icke kunne giffue seg tiill freds, før hand kom meg tiill ords, att hand kunne høre myne egen ord, om ieg haffde och wiille giffue den sag offuer mett en god wiille. Da haffde hertiiginen sagtt, att dett wiille icke skiike seg, att hand talle mett meg seluff, men hi. n. wiille forskriiffue och forhørre myn mening, och spurde meg att, huad hi. n. skulle siige. Da sade ieg, att ieg wor well tiill fres, och ieg haffde skreffue hannom myn mening tiill der om, der wiille ieg lade bliiffued wed. Da sade hi. n. meg och, att hi. n. haffde tailed mett hannom om myn broder och meg, att hi. n. saa gerne, att s. 550denne gamell handell gick for seg ygen, bode for hi. n. wiille meg well, och for hand icke skulle faa en wnd samuitiighed y fremtiiden, for hand saa haffde forwend myn løke, mett fler ord. Da haffde hand sagtt, att hand wiille giffue der tusiind daller tiill, att dett wor sked, men hand beffrøtted seg, att myn broder icke skulle wiille gørrer, tii hand haffde gerne wntt hannom ii andre, och formerked, att hand icke wiille giffte seg, tii hand haffde en frue ker, saa hand mentte, att hand for den skyld icke wiille gøred, och sade och, att hand wiiste, att ieg wor saa gud frøtiig, att ieg icke samtøtte noged, før hand wor gifftt. Och sade hi. n. meg, huor møged gott hand talle om meg, och huor hartt ieg haffde raad hannom fraa y den handell, och att dett haffde lenge siiden werred sked, haffde ieg icke werred der saa møged y mod, mett mange ord och møged gott, som hi. n. sade meg, som ieg och kende myne egen ord. Ieg bad hinne, att hun skulle talle mett Holger och lørren Rosenkrans om myn broder, saa ieg lod h. n. formerke mytt hiertte y den sag, men h. n. loffued meg hartt, att dett skulle bliiffue wf[or]merke y alle maade. Anders Beng er kommen ygen, saa brøloped bliiffuer nu besluttet y Koliing, nar dett skall werre¹. Dii drager der fraa y dag. Wiille y nu saa well gøre och skriiffue meg tiill mett dette bud, huorlen eder liider, och om y haffuer faaed alle dii breffue, ieg haffuer sk[r]effued eder tiill, och huorlen eder liider, och om y haffuer tailed mett myn broder. Iakop Wlffeldt² s. 551haffuer loffued meg, att hans eged bud skall førre meg eders breff, y huad y faar hannom. Wiille y och skriiffuer(!) meg tiill, huor snartt y wentter eder hi[id tii]ll laned. Myn a. k. farsøster, gud wed, [att] meg aff allt mytt hiertte lenges effter eder och forlenges nu saa fast, før ieg faar nu skriiffuelse fraa eder ygen. Ieg lod och forhørre mett Hans Skogord¹, huorlen ieg skulle holle meg mett dii perler och smøker², da lod hand siige meg, att ieg skulle beholle dem, och wntte meg dem gerne, der som dett wor møged beder, ieg well nu och altiit, myn a. k. farsøster, haffue eder den almetteste euiig gud beffallendiis, hand sparre och beuare eder fraa allt wntt bode tiill siell och liiff och wne wos att [findis] snartt och glad. Gud wed, ieg er saa glad och roliig y mytt hiertte, som ieg icke haffuer werre y mange aar. Skreffued Huedeholem tarsdag nest for kyndermys.

A. H.

Udskrift: Erliig och welbiurdiig frue, fru Berrette Herløff Troles, myn kerre farsøster, ganske wenliig tiill skreffued.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXIII. 184. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 225—28.